

NIEUTRZYMANY (1) *part praet pass pf*

N sg m nieutrzymany.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. utrzymać.

W funkcji przymiotnika: Niedający się utrzymać na wodzy, niepohamowany, gwałtowny; w przen: Strzegąc [Nimfy kwiatu] by go ani dełzcz gwałtownie wylany/ Ani wichrem obraził wiatr nie vtrzymány. WitosłLut A3.

Cf **UTRZYMAĆ**

KK